

να είναι ἐσὺ ἕως καὶ μόνος· διατί δὲν ἐργάζομαι τὰ ἔχης πολλὰς φίλους καὶ ἡγάπη-
 μένους διατί δὲν γινέσθαι ποιητὴς ἀγάπης, διατί δὲν ἀποκτείνεις φίλον καὶ φίλιαν
 ἐπεὶ εἶναι τῆς ἀρετῆς μέγα ἐγκαίμιον; διότι, καθὼς ἐκεῖνοι ὅτε συμφωνῶν καὶ κάμνουν
 κακόν, τοὺς λέγομεν κακούς, ὅτι καὶ τὸ θεὸν παροργίζοντες, ἐτὶ πάλιν λέγομεν καλούς
 ἐκείνους ἐπεὶ εἶναι ἐν ὁμοιοῖα καὶ ἀγάπῃ, καὶ εὐφραίνεται ὁ θεὸς ὑπ' αὐτοῦ, διατί το
 ἐσὺ μὴ γίνεσαι μὲν τῶν πολλῶν ἐπὶ κακίᾳ. Κάμε φίλους ἐπὶ κακίᾳ αὐτοὺς ὡς ἂν
 ἐ τοὺς ἐδικούς σου· ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων τοὺς ἱερῆς καὶ προεσῆς τῆς Ἐκκλη-
 σίας, διότι ὁ εὐφραίνεται ἀνθρώπος λέγεται ὁ θεὸς· πολὺ θεοσώτερον ὁ καὶ φί-
 λος ποιεῖν. Ἐάν δὲ κάμνη δαλδαγὴν μετ' ἐκείνους ὅτε ἔχουν μάχην, ὁ καὶ μόνον Ἰῶς
 91 εἰρήνης καλεῖται, ἀμὴ καὶ Ἰῶς θεὸς, διότι λέγει· μακάριοι οἱ εὐφραίνοντες, ὅτι Ἰῶς
 92 θεὸς κληθήσονται καὶ ὁ τοὺς ἐχθρούς ποιεῖν, ποτε ἐγκωμίων δὲν εἶναι ἄξιός. Καὶ
 ὁ μὲν Διάβολος πρὸς ἡμᾶς, τὰ γινόμενα ἐχθροὶ ἀληθῆς μας, διὰ τὰ μᾶς
 κολάσῃ; δὲ θεὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀγαπᾷ, ὡς ὅταν διὰ τὴν ἀκτιμωσύνης. Ὁ Διά-
 βολος σμίγει τοὺς ἀνθρώπους μετ' ἡμᾶς τὴν πλάνην, καὶ δὲν τὴν ἀφίνει μήτε νύκτα, μή-
 τε ἡμέραν τὰ ἀναπαύσθαι, ὁ δὲ θεὸς τῆς ἀνοήτου φροντίδος ἐπὶ θεοσώτης ἐμποδίζει
 τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς τὰ θησαυρίζοντες θησαυροὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ὅχι
 δὲ ἀδίκως πλοῦτον, ἀλλὰ ἐκ δικαίων κόπων. Ὁ δὲ Διάβολος μὲν τοὺς κόπους ἐπα-
 λαιπώρει, ὅχι μόνον δὲν δύναται τὰ βοηθήσει ἐκείνους ὅτε ἐκάμνουν τὰ τοῦτε θη-
 λήματα εἰς τὴν κόλασιν βασανιζομένους, ἀλλὰ ἀνάγει τὴν φλόγα, καὶ καίγει θεοσώ-
 σότερον ἐκείνους ὅτε τὴν ἑσώσαν, καὶ ἐσώσαν τὸν ἀδίκον πλοῦτον τὸ ἀμαρτιῶν ὁ δὲ Χεῖς ὅς
 ἐπρὸς ἡμᾶς καὶ εἶα ποτε κρύβειν τὰ δόσωμεν τῶν δεομένων, καὶ εἰ δὲ τὸ το
 χωρεῖς μισθὸν δὲν ἀφίνει τὰ χαθῇ. Πῶς, δὲν εἶναι τὸ μεγάλο ἀγνώσας, τὰ μὴ
 ἀγαπᾷ μὲν τοῦτον Αὐθιάν τὸν Δεσπότην ἡμερὸν καὶ γλυκύν, καὶ τοιοῦτον γέμοι τοῦ
 ἀγαθῶν τὰ ἀφίσωμεν, καὶ τὰ δὲ λείωμεν ἀγνώμονα τύραννον Διάβολον, ὁ ὅποτος
 μήτε ἐδῶ, μήτε ἐκεῖ δύναται βοηθήσας; Μὴ γὰρ σὰς κακοφάνεται. Ἀδελφοί, εἰς τὸ
 λόγια ὅτε εἶπα μὲν, διότι καὶ ἐγὼ ἐκείνους ὅτε μετ' ἀγαπᾷ ἀγαπῶ, ἀλλὰ ὅταν
 μετ' ἀγαπῶ καὶ ἐλέγχω, ὅταν πᾶσι, εἰς διόρθωσιν, τότε μάλιστα φαίνεται ὅτι πᾶς
 μετ' ἀγαπᾷ· διότι ἐκεῖνος ὅτε τὰ ἐπαίνα τὸν φίλον του, πάντε καλὰ κάμνη, πάντε κα-
 κά, ἐκεῖνος δὲν εἶναι φίλος ἀληθινός, ἀλλὰ εἶναι πλάνος· ἐπὶ ποτε τῶν ἐπαίνων
 τινὰς ποτε κάμνει ἔρῃ καλὰ, καὶ πάλιν, ὅταν κάμνη ἔργα κακὰ, τὰ κατηγορῇ τὸν
 ἐλέγχον κατεμύσας, ἡγοῦν χωρεῖς αἱ οἱ δύο, τὸ εἶναι ἔργον φίλος ποτε τὸν ἡγάπη-
 τὸ καὶ ὅταν ὁ ἐχθρὸς μετ' ἐπαίνα, καθ' ὅσον δὲν τὸ δέχομαι τὸν φίλον, ὅταν μετ' ἐλέγ-
 χῃ ἀγαπᾷ, ἐπὶ ἀγαπᾷ μετ' εἶναι τὰ βάρματα αὐτοῦ. Καθὼς λέγει καὶ τὸ Γνωμικόν,
 ἐπὶ ἀξιοπιστότερα εἶναι τὰ βάρματα τῶν φίλων, παρὰ τὰ ἐκείνους φίληματα τῶν ἐχ-
 θρῶν· διότι ὁ μὲν ἐχθρὸς, καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως κατηγορῇ καὶ ἐλέγχῃ, ὁ δὲ φίλος
 θέσῃ καὶ τὰ ἀφελήσῃ, ἀλλὰ μόνον τὰ ἐν ἔσοπιάνῃ. Ὡς εἰς ἄδελφοί μας, δὲν εἶναι ἄλ-
 λο καλλίτερον εἰς ὅλον τὸ κόσμον ἴσον, ὡς ἂν τὸ ὁμόνοια καὶ τὸ ἀγάπῃ, διότι ὁ ἑνὶ
 πολλοσὺς εἶναι, γὰρ πολλὰς δηλοῖ διὰ τῆς ἀγάπης ὅτι ἀνείναι δύο ὁμόφυγοι καὶ
 ἡγαπημένοι εἰς δέκα, δὲν εἶναι ἑνας, ἀλλὰ δεκάπλασιον πᾶσα ἑνας ὑπ' αὐτοῦ γί-
 νεται.

νεται, καὶ εὐρίσκεις ἐν τοῖς δέκα τὸ ἑνὸς, καὶ εἰς τὸ ἑνὸς εὐρίσκεις τοὺς δέκα· διότι, εἰάν καὶ
 ἐχθρὸν ἔχουσιν, ὁ τὸ ἑνὸς προσελθὼν, ὡς τοὺς δέκα πορβαλὼν πολεμήσας, ὅτι καθ-
 ἑνας ὅπο τοῦτους εἰκοσι χεῖρα ἔχει, καὶ εἰκοσι μάτια, ἐπὶ πορβαλὼν εἰκοσι, καὶ ψυχὰς
 ἔχον δέκα· εἰάν δὲ ἐκαστὸν γένοιτο, τὸ αὐτὸ εἶναι πάλιν. Ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος ἐπὶ εἶ-
 ναι εἰς τὴν Περσίαν, καὶ εἰς τὴν Ρώμην δύναται εἶναι· ἐκεῖνο ὅτε δὲν δύναται ἡ φύ-
 σις τῶν ἀνῶν τὰ τὸ κάμνη ἡ ἀγάπη δύναται ἐπὶ τὸ κάμνη. Εἰ δὲ καὶ ἐχθρὸν φίλους
 καὶ βοηθείας· ἐπὶ τὸ εἶναι ὅπο ὅλα θαυμασιώτερον, ὅπο τὸ ἑνὸς τὰ γίνονται χίλιοι.
 Καὶ ἐπειδὴ τοῦτον καλὸν εἶναι ἡ ἀγάπη, διὰ τὴν καὶ ἐμῆς δὲν ἀποκτείνω τὸ δύναμιν
 καὶ τὴν βοηθείαν τῆς ἀγάπης; μακάρι ἐπὶ ὅλοι εἶναι ὁ φίλοις, πάλιν θεοσώτερον
 βοηθῶν ἔχεις ἐκείνων, παρὰ ὅπο τοὺς πλεονέκτους· διότι ἐκεῖνα ὅτε δέλεις τὰ εἰ-
 πῆς ἐσὺ διὰ τῆς λόγου, τὰ λέγει ὁ φίλος σου. Διὰ τὸ ἐκεῖνος ὅτε ἔχει τὸ ἀγ' πλῶ
 μετ' ὅλους, δὲν παθαίνει κακόν ποτέ του, διὰ τὸ εἶναι φυλαγμένος ὑπὸ τοσούτων στρα-
 τιωτῶν, ὡς ἂν ἑνας Βασιλεὺς· καὶ ἐτὶ γίνονται λαμπρὰ τὰ νικητήρια τῆς ἀγάπης
 ὅπο τῶν πολλῶν. Καὶ καθὼς αἱ κόρδες τῆς λύρας πολλαὶ μὲν εἶναι, ἀλλὰ εἰς μίαν
 συμφωνίαν τὴν ἡμετέραν μελωδίαν ἀναπέμπουσι πάντερπον καὶ ὠραῖαν, ἐτὶ εἶναι καὶ
 ἐκείνο ὅπο ἔχου τὸ ἀγάπῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ, εἰς μίαν γνώμην ἀνταμωμένοι μετ'
 τὸ ἀγάπῃ· διότι, τὸ δὲν κάμνει ἡ ἀγάπη τὴν ἀληθινὴν φίλος, πόσω χαρὰν κάμνει
 ὁ φίλος πρὸς τὸν φίλον; πόσω ἀφέλειαν, πόσω φύλαξιν; εἰάν καὶ μὲν θησαυροὺς
 δέλεις εἰπῇ, οὐδὲν ἀνταξίον φίλος πρὸς τὸν καὶ γνησίον. Καὶ καθὼς τὰ λαμπρὰ κείνα καὶ
 τρεῖς τὰ φυλλὰ μοχομυρίζου καὶ ἐκαστὸν ὅλον τὸν ὅλον μετ' ἑαυτοῦ τὸν ἄρα-
 κητοῦ αὐτοῦ, ἐτὶ εἰς οἱ φίλοι, εἰς ὅποιον τόπον ἐάν ὑπᾶν τὸ χάριν τῆς ἀγάπης χα-
 ερίζουσι. Καλλίτερον εἶναι τὰ θεοπαιτῆ τινὰς εἰς τὸ σκέτος, παρὰ τὰ εἶναι χωρὶς φί-
 λους, διότι δὲν καὶ ἐτὶ δυνάται ἡ θερμασία τὰ κωμῖα, καθὼς καίγει ἐπὶ φλογι-
 ζοῖ τὰς ψυχὰς τῶν φίλων, ὅταν ὅπο χωρεῖται ὅπο ἀληθῆς τοῦ· διότι τέτοιος
 εἶναι ὁ πόθος τῆς γνησίας ἀγάπης, ὅχι μόνον εἰς τὴν παρόντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνους
 ὅπο λείπεν ἔχου θεοσώτερον πόθον. Πολλὰς φορὰς καὶ εἰς τοὺς ὑπῆτες τοὺς
 βλέπομεν, ἐπὶ συνομιλοῦμεν καὶ ἀσπάζομεθα, ἀχόρταστα, καὶ μόνον μετ' ἐνθύμησιν
 τῶν φίλων χαίρεται τινὰς ἐπὶ εὐφραίνεται. Ὁ δὲ ἐκεῖνος, ὅτε ἀγαπᾷ τὸν Χεῖς, τὸ ἀλη-
 θινὸν φίλον καὶ εὐεργέτην, ὅτε ἐκατὰ δεχθῇ τὴν ἀγάπην ἐν ἡμᾶς, ἐπὶ ἔχομεν εἰς τὴν νῦν-
 μας ἐπὶ τὴν ἐνθύμησιν μας, ὅπο τὸς ποτε καμῖαν λύπην, ἡ κινδυνὸν δὲν ἐχθρὸν, ἐπὶ
 φόβον ἔχει ὅπο τινὰ· διότι, εἰάν παρὰ ἀνῶν ἐξουσιῶν εἰ μεθ' ἐν ἡγαπημένοις, εἰς ὁ-
 λους φανόμιθεν φοβεροί, ὅπο μάλιστα ἀν' ἔχουμεν ἀγάπῃ μετ' ὅλον θεόν; Ἐάν καὶ
 ῥηήματα καμῶν χρειᾶ, πάντε σώματα, εἰάν ἐπὶ τὴν τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ταύτης τὸ θεῖ-
 κῆς ἀγάπης τὰ ὅσα δώσωμεν, τὰ μὴν λυπηθῶμεν· διότι δὲν φθαίει μόνον μετ' ὅ-
 για μοναχὰ τὰ δὲ χάνουμε τὴν ἀγάπην ἑαυτοῦ ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἔργων
 τὰ φαίνεται ἡ ἀγάπη· διότι, ἐπὶ ὁ Χεῖς ὅς, ὅχι μόνον μετ' ὅγια μᾶς ἐδίδωκεν, ἀλλὰ καὶ
 διὰ τῶν ἔργων ἐδείξε τὴν ἀγάπην τοῦ εἰς ἡμᾶς. Διὰ τὸ αἰς καταφρονεῖμεν τὴν λόγου-
 μας, διὰ τὸ ἔχῃ ὁ θεὸς τὴν ἐννοίαν μας. ἐκεῖνοι δὲ ὅτε ὅπο μελετῶνται μόνον τὴν λόγου-
 ὁ θεός